

РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. В.ЕВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ Административно наказателно дело № 20221110200899 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. Н. Б. срещу наказателно постановление (НП) № 20-4332-009081 от 09.06.2020г., издадено от ***, на длъжност началник група към СДВР- ОПП- СДВР, с което на жалбоподателя В. Н. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

Жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява в последно съдебно заседание.

Въззиваемата страна – ОПП- СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия

GA185745 от 09.06.2020г., на Р. А. Г., на длъжност мл. автоконтрольор, е установено, че на 31.05.2020г. около 23.53 часа в гр .София жалбоподателят управлявал лек автомобил, марка ***по бул. **, с посока на движение от бул. ** към бул. **и при извършената му проверка преди кръстовището с ул. **, при направената справка от полицейските служители се установило, че не е изпълнил задълженията си по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, като не е заплатил наложена му глоба по НП 19-0304-000164 от 01.02.2019г.

Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН и е наложил на жалбоподателя административно наказание „глоба” в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства-показанията на актосъставителя, който заявява пред съда, че той е съставил АУАН на жалбоподателя, като свидетелят по акта Любомир Николов е негов колега и е свидетел при установяване на нарушението.

Съдът цени показанията на актосъставителя и изгражда вътрешното си убеждение въз основа на тях, тъй като те се подкрепят от останалите писмени доказателства по преписката.

Всъщност по делото няма спор. Видно от депозираната жалба срещу НП, жалбоподателят Б. не оспорва самото нарушение, а има претенции, че му била отнета шофьорската книжка и след като заплатил дължимата глоба служителите на ОПП-СДВР отказали на му я върнат. Претенциите на жалбоподателя са извън предмета на настоящото дело и се отнасят до административни действия на служителите на ОПП- СДВР, които не касаят фактическия състав на самото нарушение.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и в този смисъл е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Безспорно от събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, тъй като на посочените дата и място в АУАН и НП е управлявал МПС в нарушение разпоредбата на чл.190, ал. 3 от ЗДвП, без да е заплатил в срока за доброволно заплащане наложена му глоба с НП.

При издаване на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са съобразени изискванията на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Атакуваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентен орган.

При определяне размера на наказанието наказващият орган е взел предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения. Съгласно чл.12 от ЗАНН целта при прилагане на административното наказание е постигане на превантивен и предупредителен ефект на наказанието към спазване на установения правен ред, както и да превъзпита нарушителя. Съдът намира, че наложеното наказание е справедливо и с него може да се постигнат целите, визирани в ЗАНН.

С оглед горното издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 2, вр. с ал. 1, вр. с чл. 58д, т. 1 от ЗАНН Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 20-4332-009081 от 09.06.2020г., издадено от ** на длъжност началник група към СДВР- ОПП- СДВР, с което на жалбоподателя В. Н. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Административен съд, София-град от датата на съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____